

Xalet de Bartomeu Pujol

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Avinguda Ramon Escayola, número 46
Emplaçament: EMD Valldoreix

Coordenades:

Latitud: 41.461651700869
Longitud: 2.0521744489716
UTM Est (X): 420844
UTM Nord (Y): 4590440

Classificació

Número de fitxa: 08205 - 405
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Noucentisme
Segle: XX
Any: 1924
Autoria de l'element: Josep Graner Prat
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 10166-I (Aprovació definitiva comissió urbanisme: 30/04/2008 i publicació al DOGC: 10/12/2008).
Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa B-163.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Número inventari: IPA-45428
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada

Titular: 1006310DF2910E0001RI
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dl., 27/11/2023 - 11:43

Descripció

Xalet d'estil noucentista projectat el 1924 per l'arquitecte Josep Graner Prat. Es de planta quadrada, i consta de planta baixa i pis, amb una torre central. La coberta és a diversos vessants.

La façana central presenta una simetria en base a un esquema tripartit que només és trencada per les escales que permeten accedir a la planta pis. A la part central destaca una galeria en forma de bow-window. A cada costat hi ha una finestra amb llinda a l'estil arc Tudor. La torre mirador presenta una galeria de quatre finestres de punt rodó. Totes obertures estan rematades amb llindes d'arrebossat que imita la pedra tosca. Aquest element decoratiu es troba també als angles de les façanes. Els ràfecs de l'edifici (presentes al coronament de la tribuna i a les teulades) contenen arquitraus i caps de biga de fusta.

La tanca és la característica de la urbanització promoguda per Joan Borràs, feta amb una base de pedra de Sant Llorenç. Conté una rajoleta que diu: "Villa Chocolate".

Història

El municipi de Sant Cugat del Vallès ha estat des del darrer quart del segle XIX una ciutat d'estiueig per a ciutadans procedents de Barcelona i dels seus pobles del voltant, que posteriorment van ser agregats a la ciutat comtal. Les primeres construccions per a estiuejants es van fer a redós de la carretera de Gràcia, a tocar del nucli històric de Sant Cugat, passada la riera de Can Mora. Posteriorment, es va urbanitzar Vallldoreix, on existien des d'època medieval algunes edificacions històriques. A la dècada de 1910 en els antics camps va començar a construir-s'hi una ciutat jardí formada per xalets que anaven destinats tant a estiuejants com a residents. L'existència d'una estació de tren dels Ferrocarrils de la Generalitat va facilitar l'arribada dels estiuejants. El promotor Joan Borràs va impulsar entre els anys 1920 i 1940 la urbanització de l'antiga finca de Can Llunell amb la construcció d'un conjunt de xalets. Aquesta urbanització abasta l'avinguda Joan Borràs, l'avinguda Ramon Escayola, el passeig del Roser, el passeig del Nard i el passeig del Crisantem, entre altres.

Pel que fa a aquest xalet en particular, situat a la urbanització promoguda per Borràs a la finca de can Llunell, la llicència d'obres per construir-lo la va demanar el 10 de gener de 1924 Bartomeu Pujol, veí de Cal Salero, de Sant Cugat del Vallès. El projecte era de Josep Graner Prat, mestre d'obres. El permís va ser concedit el 13 de febrer del mateix any.

Josep Graner Prat va ser mestre d'obres i arquitecte del període modernista. Va ser el mestre d'obres de l'Ajuntament de Montcada i Reixac. Va fer les cases de Leandre Vidal, al carrer Fraternitat, al barri de Gràcia de Barcelona, i la casa Fajol o de la Papallona, al carrer Llança número 20, també de Barcelona.

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

